तपसाऐकाग्र्येणईरितंतदाकारतांनीतमतएवक्षमंयोग्यंप्रवेष्टुंयोगिनांमनोऽपियंनाप तम् अथवाअन्वधावत्केवलंनत्वाप यतोयोगिनांमनोऽपियंप्र वेष्टुंनक्षममिति ॥९॥ अन्वंचमानाएवंकृष्णमनुगच्छंती बृहत्योश्चलंत्योःश्रोण्योर्भारेणाक्रांतास्तब्धागतिर्यस्याःसा विस्रंसितात्केशबंधात्च्युतैःप्र सूनैरनुगतिरनुगमनंयस्याःसा यद्वा जवेनकंपितात्केशबंधात्पुरःपतितानिप्रसूनानिअनुपश्चाद्गतिर्यस्याःसा परामृशत् धृतवती ॥ १० ॥ अंजन्म षिणीअंजंतीसर्वतःप्रसरंतीमषीययोस्तेअक्षिणी स्वपाणिनाकर्षंतंसंमर्दयंतम् भिषयंतीञ्हस्वश्छांदसः भीषयंतीभयमुत्पादयंतीअवागुरत् अभर्त्स

तामात्तयष्टिंप्रसमीक्ष्यसत्वरस्ततोऽवरुह्यापससारभीतवत् ॥ गोप्यन्वधावन्नयमापयोगिनांक्षमंप्रवेष्टुंतप सेरितंमनः॥ ९ ॥ अन्वंचमानाजननीबृहच्चलच्छ्रोणीभराक्रांतगतिःसुमध्यमा॥ जवेनविस्रंसितकेशबंध नच्युतप्रसूनाऽनुगतिःपरामृशत् ॥ १० ॥ कृतागसंतंप्ररुदंतमक्षिणीकर्षंतमंजन्मषिणीस्वपाणिना॥ उद्वीक्ष्य माणंभयविह्वलेक्षणंहस्तेगृहीत्वाभिषयंत्यवागुरत् ॥ ११ ॥ त्यक्त्वायष्टिंसुतंभीतंविज्ञायार्भकवत्सला॥ इयेष किलतंबद्धुंदाम्नाऽतद्वीर्यकोविदा ॥ १२॥ नचांतनर्बहिर्यस्यनपूर्वंनापिचापरम्॥ पूर्वापरंबहिश्चांतर्जगतोयो जगच्चयः॥१३॥ तंमत्वात्मजमव्यक्तंमर्त्यलिंगमधोक्षजम्॥ गोपिकोलूखलेदाम्नाबबंधप्राकृतंयथा॥१४॥ तद्दामबद्ध्यमानस्यस्वार्भकस्यकृतागसः॥ द्व्यंगुलोनमभूत्तेनसंदधेऽन्यच्चगोपिका ॥ १५॥ यदासीत्तदपिन्यू नंतेनान्यदपिसंदधे॥ तदपिद्व्यंगुलंन्यूनंयद्यदादत्तबंधनम् ॥ १६ ॥ एवंस्वगेहदामानियशोदासंदधत्यपि॥ गोपीनामुत्स्मयंतीनांस्मयंतीविस्मिताऽभवत्॥ १७॥ स्वमातुःस्विन्नगात्रायाविस्रस्तकबरस्रजः॥ दृष्ट्वापरि श्रमंकृष्णःकृपयासीत्स्वबंधने॥ १८ ॥

यत् ॥ ११ ॥ इयेषऐच्छत् अतद्वीर्यकोविदातत्प्रभावानभिज्ञा ॥ १२ ॥ अ

कोविदत्वमाह नचांतरितिपंचभिः बंधनंहिबहिःपरिवृतेनदाम्नाअंतरावृतस्यभवति तथाचपूर्वापरविभागवतोवस्तुनः पूर्वतोदामधृत्वापरितः परि वेष्टनेनभवति नत्वेतदस्तीत्याह नचांतरिति किंचव्यापकेनव्याप्यस्यबंधोभवति तच्चविपरीतमित्याह पूर्वापरमिति किंच तद्व्यतिरिक्तस्यचाभा वान्नबंधइत्याह जगच्चयइति ॥ १३ ॥ तंमर्त्यलिंगमधोक्षजमात्मजंमत्वा बबंधेति ॥ १४ ॥ द्व्यंगुलोनंद्वाभ्यामंगुलाभ्यामूनंअपूर्णम् ॥ १५ ॥ ॥१६॥ स्मितंकुर्वंतीनांमध्येस्वयमपिहसंतीविस्मयमाप ॥ १७ ॥ १८ ॥